

За сучасних умов розвиток bancassurance в майбутньому може стати потужним фундаментом для подальшого стабільного зростання, формування прозорого фінансового ринку, де основними пріоритетами стане захист інтересів громадян та зміцнення довіри до страхування як засобу захисту суспільства від нових викликів і підвищення добробуту населення в цілому. Можна припускати, що в наступних роках банківсько-страхове співробітництво розвиватиметься ефективно, а купівля страхового захисту за посередництва банку стане звичною річчю для клієнта.

Основними рекомендаціями у напрямку розвитку банкострахування будуть такі: удосконалення законодавчої бази з питань регулювання діяльності взаємодій банків та страхових компаній; збільшення довіри населення до фінансових посередників шляхом забезпечення прозорості та передбачуваності державної політики щодо страхового ринку; зниження вартості кредитних ресурсів задля створення фундаменту розвитку bancassurance в Україні.

Список використаних джерел

1. Лилик О. (2017). Bancassurance та перспективи його розвитку в Україні, Вісник НБУ, № 2 (132) С. 32-34.

2. Прямой маркетинг — уникальный способ продаж, выгодный как для банка, так и для страховой компании – Режим доступа: <https://forinsurer.com/public/13/01/25/4535?hl=bankassurance>. (accessed 08.05.2020).

3. Успешная модель банковского страхования. Украинский опыт построения bancassurance – Режим доступа: <http://bancassurance.com.ua/review/747>. (accessed 08.05.2020).

Тютюнник С.В.

канд.екон.наук, доцент, професор кафедри бухгалтерського обліку та економічного контролю,

Тютюнник Ю.М.

канд.екон.наук, доцент, професор кафедри економічної теорії та економічних досліджень

Полтавська державна аграрна академія
м. Полтава

ВПЛИВ РІВНЯ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ НА РОЗВИТОК ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Розвиток цифрової економіки України полягає у створенні ринкових стимулів, мотивацій, попиту та формуванні потреб щодо використання цифрових технологій, продуктів та послуг серед українських секторів промисловості, сфер життєдіяльності, бізнесу та суспільства для їх ефективності, конкурентоздатності та національного розвитку, зростання

обсягів виробництва високотехнологічної продукції та благополуччя населення [1].

Вперше термін «цифрова економіка» ввів у науковий простір Дон Тапскотт у 1995 р. У первісному визначенні цифрова економіка – це економіка, що базується на цифрових комп'ютерних технологіях [2]. Її також ще називають інтернет-економікою, новою економікою, або веб-економікою. Під цифровою економікою розуміють виробництво, продаж та постачання різних продуктів через комп'ютерна мережі.

В економічній літературі зустрічаються різні трактування терміну «цифрова економіка». С.М. Веретюк та В.В. Пілінський зазначають, що цифрова економіка – це ще нереалізована трансформація всіх сфер економіки завдяки перенесенню всіх інформаційних ресурсів та знань на комп'ютерну платформу [3]. У свою чергу, Н.Е. Деєва та В.В. Делейчук під цифровою економікою розуміють економічну діяльність, яка виникає через мільярди повсякденних онлайн-зв'язків між людьми, підприємствами, пристроями, даними та процесами [4].

Томас Месенбург у 2001 році виокремив три основні складові концепції «Цифрова економіка» [5]: підтримуюча інфраструктура (апаратне забезпечення, програмне забезпечення, телекомунікації, мережі тощо); електронний бізнес (як ведеться бізнес, будь-які процеси, які організація проводить через комп'ютерні мережі); електронна комерція (передача товарів, наприклад, коли книга продається в онлайні).

Наприкінці 80-х років минулого століття із розвитком та поширенням комп'ютерних технологій почали проводити аналіз впливу діджиталізації на світовий валовий внутрішній продукт. Дослідження експертів, проведені упродовж 1987-1999 рр., показали підвищення даного показника на 0,3 % за рахунок збільшення обсягів реалізації комп'ютерної техніки. Наступний етап аналізу впливу діджиталізації на економіку обумовив виникнення та поширення інтернет-технологій 3G.

Результати оцінки спеціалістів консалтингової фірми «PWC» засвідчили підвищення світового валового внутрішнього продукту майже на 45 % упродовж 2000-2010 років за рахунок популяризації та поширення 3G-інтернету.

За рівнем розвитку діджиталізації економіки країн світу виділяють чотири стадії розвитку суспільства: обмеженого розвитку (constrained), зародження (emerging), трансформацій (transitional) та передового розвитку (advanced).

Рівень діджиталізації економіки від 0 до 30 % у 2010 році мали 65 країн (Афганістан, більшість країн Африки, Молдова, Непал, Індія, Узбекистан, В'єтнам та інші). Вони знаходилися на стадії обмеженого розвитку.

Рівень діджиталізації економіки від 30 до 40 % мали 19 країн (Албанія, Вірменія, Бразилія, Грузія, Китай та інші). Ці країни знаходилися на стадії зародження.

Рівень діджиталізації економіки від 40 до 50 % мали 28 країн (Аргентина, Естонія, Латвія, Іран, Сербія, Туреччина, Україна та інші). Це стадія трансформацій.

Рівень діджиталізації економіки понад 50 % мали 37 країн (Австралія, Австрія, Білорусь, країни Скандинавії, Франція, Німеччина, Польща, Японія, США, Велика Британія та інші). Це стадія передового розвитку [6].

Спеціалісти консалтингової фірми «PWC» проаналізували вибірку по 150 країнах світу. Більшість цих країн знаходяться на стадії обмеженого розвитку з рівнем діджиталізації економіки від 0 до 30 %. Для цих країн характерний найнижчий рівень валового внутрішнього продукту на одну особу та останні позиції в міжнародних індексах людського розвитку.

На стадії зародження діджитал-економіки знаходяться країни, у яких економічний розвиток забезпечується за рахунок багатих природних ресурсів та дешевої робочої сили. У цих країнах рівень валового внутрішнього продукту також доволі низький, так як у них недостатньо розвинена соціальна інфраструктура.

З метою подальшого розвитку діджиталізації економіки України розроблена Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та створено Міністерство цифрової трансформації України, яке повинно забезпечувати: формування та реалізацію державної політики у сфері цифровізації, цифрової економіки, цифрових інновацій, електронного урядування та електронної демократії, розвитку інформаційного суспільства; формування та реалізацію державної політики у сфері розвитку цифрових навичок та цифрових прав громадян; формування та реалізацію державної політики у сфері відкритих даних, розвитку національних електронних інформаційних ресурсів та інтегрованості, розвитку інфраструктури ширококутового доступу до Інтернету та телекомунікацій, електронної комерції та бізнесу; формування та реалізацію державної політики у сфері електронних довірчих послуг; формування та реалізацію державної політики у сфері розвитку ІТ-індустрії; виконання функцій центрального засвідчувального органу шляхом забезпечення створення умов для функціонування об'єктів правових відносин у сфері електронних довірчих послуг.

Планом роботи Міністерства цифрової трансформації України на 2020 рік передбачено: проведення аудиту та формування реєстру публічних послуг; створення системи онлайн моніторингу як модулю порталу «ДІЯ»; оптимізацію публічних послуг; розвиток єдиного державного веб-порталу електронних послуг «ДІЯ»; розвиток єдиного електронного кабінету; запровадження надання пріоритетних публічних послуг в електронній формі через портал; проведення першого всеукраїнського дослідження з цифрової грамотності українців; проведення конференцій та тижнів цифрової грамотності в Україні; розроблення та погодження концепції «Цифрової школи» та стратегію її реалізації; запуск чату, чат-ботів та гарячої лінії для підприємців на базі Міністерства цифрової трансформації України та

урядового контакт-центру; створення та запуск онлайн-платформи з консалтинг-зони для малого та середнього бізнесу та інші заходи.

Зокрема, в планах Міністерства на травень 2020 року передбачено Розробку стратегії цифровізації освіти.

Цілями Міністерства до 2024 року передбачено: доступність 100 % публічних послуг громадянам та бізнесу онлайн; доступ до високошвидкісного інтернету 95 % транспортної інфраструктури, населених пунктів та їхніх соціальних об'єктів; залучення 6 млн українців до програми розвитку цифрових навичок; частка 10 % ІТ у ВВП країни.

Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки передбачає здійснення заходів щодо впровадження відповідних стимулів для цифровізації економіки, суспільної та соціальної сфер, усвідомлення наявних викликів та інструментів розвитку цифрових інфраструктур, набуття громадянами цифрових компетенцій, а також визначає критичні сфери та проекти цифровізації, стимулювання внутрішнього ринку виробництва, використання та споживання цифрових технологій.

Список використаних джерел

1. Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 р.: розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 р. №67-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80> (дата звернення 20.05.2020).

2. Tapscott D. *The Digital Economy: Promise and Peril in the Age of Networked intelligence*. McGraw-Hill, 1995. 342 p.

3. Веретюк С.М., Пілінський В.В. Визначення пріоритетних напрямків розвитку цифрової економіки в Україні. *Наукові записки Українського науково-дослідного інституту зв'язку*. 2016. №2. С. 51-58.

4. Деєва Н.Е., Делейчук В.В. Механізми залучення інвестицій емітентами цінних паперів в умовах розвитку цифрової економіки України. *Молодий вчений*. 2018. №3(55). С. 653-659.

5. Mesenbourg, T.L. *Measuring the Digital Economy*. U.S. Bureau of the Census, 2001.

6. Maximizing the impact of digitization /PWC. URL: https://www.strategyand.pwc.com/media/file/Strategyand_Maximizing-the-Impact-of-Digitization.pdf.